

שלמה אלמולי

מתוך: 'שקל הקדש'

בגדר השיר. חכמי זאת המלאכה גדרו השיר בשהוא מאמר מתיחס נקשר קצתו בקצתו מודיע כוונת המחבר במלות קצרות ערכות שקולות. ואחרים גדרוהו בשהוא דברים מחוברים כולל חבורם ערך ומליצה וכונה ומשקל. ושני אלה הגדרים כונתם אחת. וביאור זה הוא שלא נסתפק במלאכת השיר לדבר בלשון מדוקדק כמו שנעשה זה בשאר הדברים המודיעים כונת אומרם, אבל גם שיהיה הדבור בלשון מולץ ערב וקצר, ולא זה בלבד אבל שיהיה הדבור בו במשקל, רצוני שיש לנו לשקול כל תנועותיו השלמות והבלתי שלמות לשתהיינה בבית אחד מבתי השיר שוות לאשר תהיינה בשאר הבתים. ולא זה בלבד אבל גם שתהיינה התנועות שוות, הבאות בחצי הבית הראשון לבאות בחצי הבית השני וכמו שתדע. ולא זה בלבד אבל גם שהתנועה האחרונה מכל בית ובית תהיה מאותיות מוגבלות והוא הנקרא אצלם חרוז, והאותיות האלה תקראנה אותיות החרוז. והמשל שראוי לך אם תשים בסוף הבית הראשון ארון שתשים בסוף הבית השני גרון ובסוף השלישי חרון וכן עד תומם תנועת רון באחרונה. הנה זה פירוש אלה הגדרים. וכבר ידעת בראשון מספר המופת [לאריסטו] מאי זה מין הם אלה הגדרים ואם ראוי להקרא גדרים.